

GRIPS Y ALTRES HISTÒRIES DE TERROR

GRIPPE A - SARS-CoV - MERS-CoV - 2019-nCoV - ... Y els que vindran

“A dia 22 de febrer, d’aquest any van haver al menys, 32 milions de casos d’influenza (grip) als Estats Units, 31.000 hospitalitzacions i 18.000 morts” (The New York Times, 2 de Marzo de 2020)

Sempre les classes dominants han necessitat una justificació científica o ètica per justificar els seus excessos. Amb gran encert i rigor històric, Max Weber, va reflectir en la seva *Ètica Protestant i l’esperit del capitalisme*, la necessitat pel naixent capitalisme centreeuropeu de trencar el corsé moral i econòmic que significava la dependència del Vaticà i els seus dogmes per poder desenvolupar-se. Calví i posteriorment Luter foren els autors intel·lectuals de la ruptura i els pares de la nova ètica de la riquesa.

De la mateixa manera, l’imperialisme anglès i europeu, assassí de milions de persones d’una punta a l’altre del planeta precisava d’una teoria científica per cobrir aquests excessos: la van trobar en Darwin: Les nacions occidental d’Europa, que tants d’avantatge porten en el present als seus progenitors salvatges es troben, per dir-ho d’alguna manera, a la cúspide de la civilització. Quan veiem en moltes parts del globus enormes àrees de la terra més fèrtil capaç de sostenir nombroses i felices multituds, habitades tan sols per uns quants salvatges nòmades, es podria argumentar que la lluita per l’existència no ha estat bastant severa per forçar a l’home a pujar al seu major grau de perfecció” (L’origen de l’home. Vol 1. P173-174 EDIMAT. 2006) Arribarà un dia, per cert, no molt llunyà, que d’aquí a allà es comptaran per milers d’anys en que les races humanes civilitzades hauria exterminat i reemplaçat a totes les salvatges pel món repartides” (pag. 190)

Paral·lelament a aquests supòsits de Darwin, en quant a cronologia ens referim, a França es despertava una sagnant repressió: “Es declarà un crim haver recolzat a la Comuna de París de qualsevol manera, del que es podia acusar –i es va acusar- a milers de persones. Mes de 20.000 parisencs, *communards*, van ser afusellats massivament (de deu en deu) en el que ara s’anomena El mur dels Comuners” en el cementiri de Père-Lachaise mentre que altres milers de persones van ser deportades a Versalles o altres localitats de les afores de París per ser jutjades. Pocs *communards* van poder escapar, principalment a través de les línies prusses cap al nord. Durant deu les columnes d’homes, dones i nens, escoltats per militars, van anar circulant cap a barris i camps de Versalles convertits en presoners temporals o, millor dit, en camps de concentració. El govern va arrestar a aproximadament 40.000 persones i les persecucions van continuar fins 1874”. (Encyclopédie Larousse. “la Commune 18 mars-27 mai 1871”)

Més tard, molts van ser jutjats i condemnats a mort, tot i que, altres molts, van ser executats sumàriament; altres van ser condemnats a treballs forçats o empresonats en fortaleses penitenciàries dins territori francès; altres van ser deportats temporalment o de per vida a illes franceses del Pacífic. S’havien convertit en una amenaça per la salut pública, dintre d’una República podrida fins la medul·la.

En aquest context apareix en el món científic les investigacions que porten a la teoria cel·lular de Pierre Jacques Antoine Béchamp que podem sintetitzar així:

Les malalties sorgeixen a partir dels microorganismes dintre de les cèl·lules del cos

- Aquests microorganismes intercel·lulars normalment funcionen per construir i ajudar en els processos metabòlics del cos
- La funció d'aquests organismes canvia per ajudar en els processos catabòlics (desintegració) de l'organisme amfitrió quan aquest mor o és danyat, que pot ser tant químic com mecànic
- Els microorganismes canvien de color i formes per reflex al medi
- Cada malaltia s'associa amb una condició particular
- Els microorganismes arriben a ser "patògens" mentre que la salut de l'organisme de l'amfitrió es deteriora. Per tant, la condició de l'organisme amfitrió és l'agent primari
- La malaltia es construeix a partir de condicions no saludables dintre de la cèl·lula
- Per prevenir la malaltia hauríem de crear salut

Teoria considerada políticament incorrecte ja que no avalava l'eliminació dels revolucionaris, tot el contrari: era la societat la que estava malalta i calia canviar-la

I no per casualitat, tot el poder polític i econòmic francès es va llançar organitzadament a buscar una altra teoria, tot i que tingués una base científica dèbil, però que fos políticament correcta, i la van trobar en la proposta de la teoria dels gèrmens de Louise Pasteur que plantejava el següent:

La malaltia sorgeix de microorganismes fora del cos

- En general, hem de resguardar-nos dels microorganismes
- La funció dels microorganismes és constant
- Les formes i colors dels microorganismes són constants
- Cada malaltia s'associa a un microorganismes en particular
- Els microorganismes són els agents causants primaris
- La malaltia pot atacar a qualsevol
- Per prevenir la malaltia hem de matar als microorganismes

D'aquesta manera la República, avalada per aquesta teoria científica quedava moralment salvada després de matar als revolucionaris ja que es consideraven elements nocius que provocaven les malalties socials.

Aquestes dues teories, la de "l'Origen de les espècies o la supervivència del més apte en la lluita per l'existència, de Charles Darwin, y la Teoria dels gèrmens" de Louis Pasteur són les que han donat cobertura científica a l'imperialisme i avalat els seus excessos. De res han servit riguroses investigacions ja iniciades per Claude Bernard, defensor de la teoria cel·lular, que plantejava: "La pràctica experimental es desenvolupa en quatre moments. En primer lloc, es produeix davant dels ulls del científic un fet que constata de forma precisa. A continuació, sorgeix una idea sobre la possible causa de tal fenomen. Aquesta idea constitueix, la hipòtesis científica, que només tindrà valor segons pugui ser contrastada experimentalment. Per això, el científic dedueix de tal hipòtesis altres que són conseqüències lògiques, i passa a dissenyar experiments o a buscar observacions que les confirmin. Les teories científiques no són en realitat més que hipòtesis controlades experimentalment mitjançant un procés que estableix un delicat equilibri entre la raó i l'experiència. D'aquí el seu caràcter necessàriament provisional i les difícils eleccions que sovint el científic ha de fer entre els fets i les teories quan

discorden ambdós. Inclús quan els fets semblen confirmar la hipòtesis, aquesta haurà de ser sotmesa a la contraprova. La contraprova és l'eina lògica que garanteix al científic l'existència d'un autèntic nexa causal entre dos fenòmens, i no d'una manera condicionada en el temps.

Amb anterioritat, Jean Baptiste-Pierre Antoine de Monet plantejava el següent:

L'autèntic mitjà, en efecte, d'arribar a conèixer-se bé un objecte, fins i tot en els mínims detalls, consisteix en començar per considerar-lo en la seva totalitat, examinant, la seva massa, i extensió, així com el conjunt de les parts que el componen; per indagar sobre la seva naturalesa i origen, quines són les seves relacions amb altres objectes coneguts; en una paraula, per considerar-la desde tots els punts de vista que puguin il·lustrar-nos sobre tot en generalitats que l'impliquin... Acabades tals indagacions, es procura deduir les conseqüències d'elles, i poc a poc la filosofia de la ciència s'estableix, es rectifica i es perfecciona. (Filosofia zoològica. Introducció XX. Ed. Alta Fulla, 1986)

I ara, un enorme desplegament mediàtic, provocant pànic, per un tipus de grip denominat 2019-nCoV del que se sap que provoca una simptomatologia similar a la grip estacional i que afecta greument a persones amb antecedents de malaltia pulmonar. I que per determinar l'infecció, s'utilitza, a demés del coneixement dels símptomes, una prova denominada PCR (Reacció en cadena de polimerasa) que és normalment sol·licitada en qualsevol anàlisi.

Però, per obtenir un test efectiu i real d'un suposat virus o bactèria, abans es precis aïllar aquest, obtenir el seu codi genètic i la seva cadena proteínica i així poder disposar d'un resultat fiable. No és el cas del coronavirus xinès, del qual, com a mínim, fins al moment d'escriure aquestes notes, no s'han determinat el paràmetres exigits als viròlegs per afirmar i ratificar els seus descobriments. Podem trobar-nos doncs, que la prova del PCR ens indiqui l'aparició d'una infecció, que podria ser simple *influenza*, o algun altre tipus dels diversos coronavirus existents.

Una pregunta : ¿A quins interessos respon la OMS i els seus governs de torn per crear aquest estat de pànic ?

La resposta no la tinc, el temps ens la donarà.

Josep Cónsola, març 2020